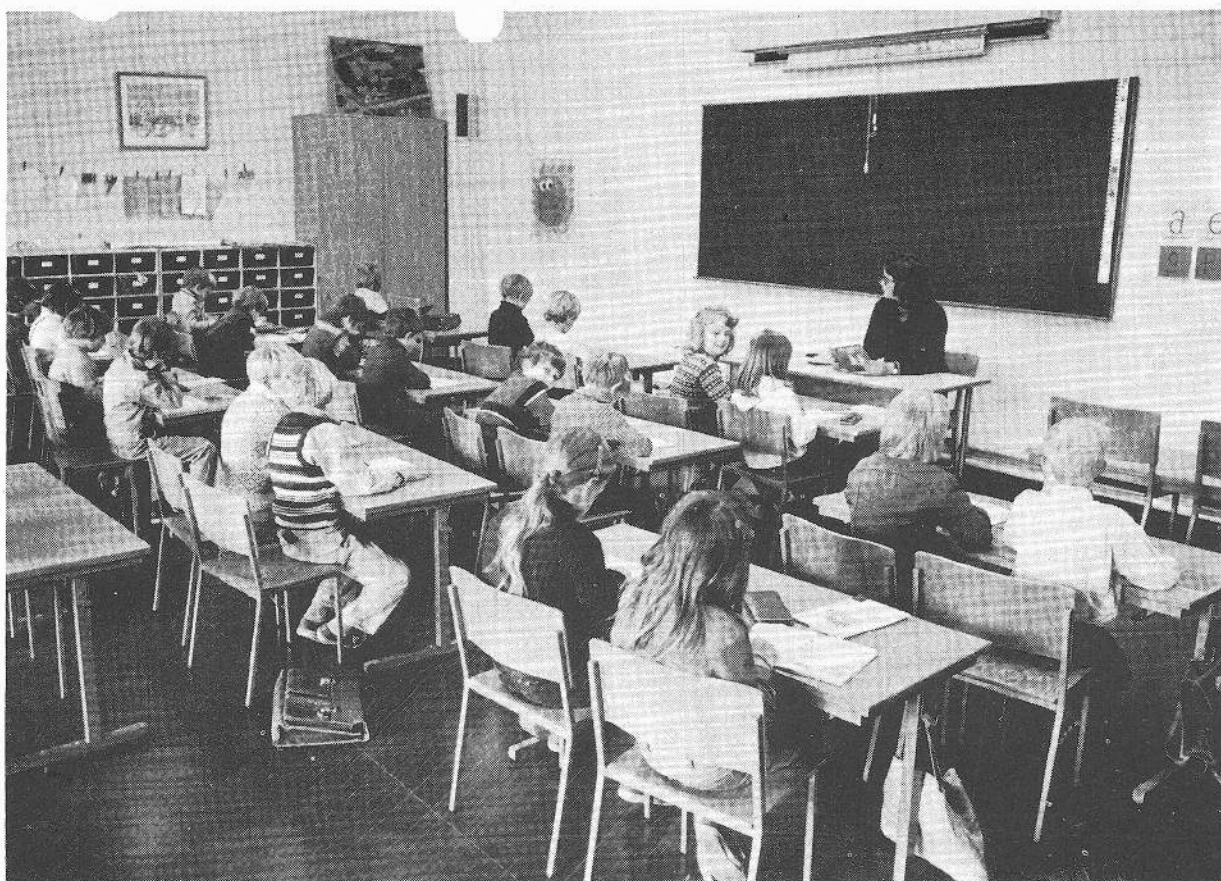

MUNKE POSTEN

1973 - 1974

Første klasse har fået nye lokaler i den tidligere biblioteksbygning på Ny Munkegades skole.
(Foto: Torben Stroyer)

MUNKEPOSTEN

Organ for elevforeningen ved
Ny Munkegades skole.
Redaktion: Jens Kaiser.
Tryk: Marselis Tryk.
Redaktionen sluttet 28. maj.

Vi beklager, at det denne gang har været nødvendigt at slå to årgange af MUNKEPOSTEN sammen. Det skyldes redaktionelle vanskeligheder.

Ved afslutningsfesten den 19. juni 1973 blev der uddelt en række legater.
Elevforeningens legater:

Lisbeth H. Nielsen, 3. ra.
Bente Eckstrøm Hansen, 3. rb.
Jan Schou Hansen, 10. kl.
Michael Thygesen, 9. t.

Forældreforeningens legat:
Lene Lindbo Larsen, 10. kl.
Knud Kristensens mindelegat:
Hans-Henrik Frandsen, 3. ra.
Sports- og kammeratskabslegatet:
Jens-Ulrich Jensen, 9. kl.
75-års legatet:
Marianne Glad, 3. rb.

ÆNDRET SKOLEGÅRD - Sådan ser skolegården på Ny Munkegades skole ud i dag. Der er foretaget en række ændringer af miljøvenlig karakter. Der er både mulighed for at lege og slappe af, hvis det er det, eleven ønsker.

Lovrevision

I formålsparagraffen for Ny Munkegades skoles elevforening står der flot: "Foreningens formål er ved mindst een årlig sammenkomst at bevare og styrke båndet mellem tidligere elever i Munkegades skole".

- Om båndene bliver styrket ved disse møder, ved jeg ikke, siger formanden for elevforeningen, direktør Børge Lindå, Teknisk Skole, til "MUNKE-POSTEN". I det store og hele går det i elevforeningen som med mange andre foreninger. Det er en mindre, men fast kerne af medlemmer, som møder op. Desværre er der kun få fra hvert enkelt hold. Vi har svært ved at udvide kredsen og trække nye til.

Jeg finder, det kun er naturligt, at det bliver sværere at bevare en sådan forening. I dag har de unge mange interesser og gøremål, som lægger beslag på fritiden.

Den moderne samfundsstruktur gør, at man får andre fritidsvaner end tidligere, hvor man i højere grad end i dag søgte sammen. I vore dage er der en mængde fri-

tidsfaciliteter, der hver især trækker, og tiden, der bliver til overs, er vel mindre, siger Børge Lindå.

Formanden bebuder, at det er ved at være på tide at se nærmere på forenin-

gens vedtægter. De trænger til en revision.

Elevforeningen har i alt 330 medlemmer, og det er fortrinsvis de ældre årgange, der er udmærket repræsenteret.

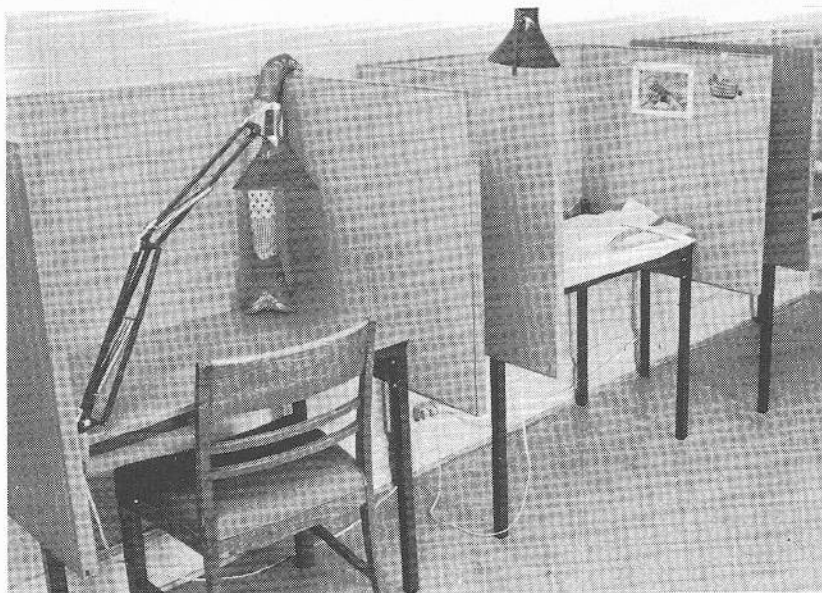
I. Formål og udstrækning.

§ 1.
Foreningens formål er ved mindst een årlig sammenkomst at bevare og styrke båndet mellem tidligere elever i Munkegades skole.

§ 2.
I foreningen kan optages enhver, der som elev eller som lærer er eller har været knyttet til Munkegades skole.

II. Kontingenter.

§ 3.
Kontingenter er mindst 5 kr. årligt de første år efter udgangen fra skolen. I medlemmer i udlænde

NYE LOKALER - Ny Munkegades skole har i det stille udvidet. Der er taget nye lokaler i brug i inspektørens gamle bolig.

De morer sig

Der er liv og glade dage i børnehaveklassen på Ny Munkegades skole.

De vordende skoleelever sætter deres præg på skolen. De har indrettet sig i lokalet overfor Bang-Sørensens kontor.

Børnehaveklassen har ikke meget med et almindeligt klasselokale at gøre. Det

ses vist også tydeligt på billedet.

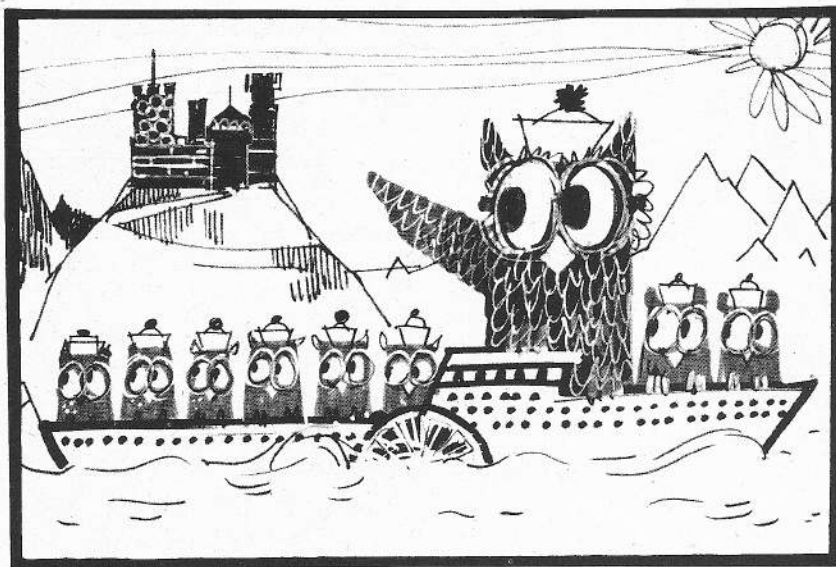
Hele formålet med børnehaveklasserne er bl.a. at vænne de små til at gå fast i skole, så omvæltningen ikke er så stor, når de begynder i 1. klasse.

Der bliver tegnet en masse, og resultaterne hæn-

ges op på væggen til almindelig anerkendelse. De små bager også. Da "MUNKE-POSTEN" beså lokalet, kunne man tydeligt lugte, at der var bagt æbleskiver.

Børnehaveklassen holder ikke frikvarter i den almindelige gård. De har skam deres egen have.

Højdepunkter

April 1939 - spænding i luften - verdenssituationen? Nej, vi skulle starte i første klasse på Ny Munkegades skole - lidt forknytte, men meget forventningsfulde. Hvordan gik det så?

Jo, fru Leth Pedersen og Thøger Jensen tog vel imod os og førte os igennem mange labyrinter frem til den næste store milepæl, nemlig optagelsen til mellemskolen.

Nu oprandt en ny og spændende tid. Hvordan skulle det nu gå? Vi skulle jo splittes op i tre klasser 1. ma, 1. mb og 1. mc. Nu skulle vi så til at vænne os til nye kammerater, nye lærere, men det gik forbausende hurtigt.

Når man tænker tilbage på store og små hændelser i skoleforløbet, kan man ikke undgå at tænke på tyskernes beslaglæggelse af vor gamle skole, - først gymnastiksalen, senere de øvrige skolebygninger. Det var med bittert sind, at vi måtte ud på skolen i Frederiks Alle, den nuværende Brobjergskole. Det var en uhyggelig tid med luftalarm - hipofolk på ubehageligt besøg, ved hvilken lejlighed lærerpersonalet blev kropsvisiterede. Herefter var skolen lukket i 10 dage.

Så oprandt tiden for vor tilbagevenden til skolen. Festlighederne omkring den 5. maj 1945. Befrielsen og alt dens skønne halløj. Vi

havde ca. en måned tilbage i Frederiks Alle. Næste store begivenhed - 18. juni 1945. På denne dag vendte vi tilbage til vor gamle skole i Ny Munkegade. Den dag glemmer jeg aldrig, for da marcherede vi gennem byen fra exilet og hjem. Orkester i spidsen - fanen - overlærer Baden - lærerne - hvor var vi lykkelige. Og så var det oven i købet på min fødselsdag.

Men hvor var skolen ramponeret. Her havde tyskerne ødelagt mere i løbet af to år end eleverne i små 50. Og som der lugtede af desinficerende vædske. Men efter sommerferien var den igen så nogenlunde anvendelig.

En af de ting, som jeg tænker tilbage på med glæde, er morgensangen i vor smukke gamle sangsal. Ja, jeg vil gå så vidt, at jeg vil sige, at det har været medbestemmende for mit senere valg af erhverv.

Næste store milepæl - marts 1947. Det var ved den lejlighed, at vi fejrede vor skoles 50- og 100 års jubilæum. Bygningernes 50 år,

FORTSÆTTES

SIDE 10

X-X-X-X-X-X-X

Frk. Lund død Kurt Hansen død

Overlærer Betty Margrethe Lund er død.

Frk. Lund virkede ved Ny Munkegades skole fra 1929, og hendes hovedfag var dansk, historie, geografi og religion. Frk. Lund vil sikkert blive husket som en lærerinde, der krævede overordentlig meget af sine elever. Til gengæld var hun en inspirerende lærerinde, der i kraft af sin store viden og sit dybe engagement i undervisningen, virkelig kunne gøre sine fag levende og derved give sine elever kundskaber, der rakte langt ud over skoletiden. Som elev kunne man let få den fejlagtige opfattelse, at frk. Lund mest interesserede sig for sine fag, men hendes elevers ve og vel lå hende stærkt på sinde, og hvor det var muligt, fulgte hun dem også efter, at de havde forladt skolen.

Blandt kolleger var frk. Lund højst værdsat som en meget pligtopfyldende og loyal medarbejder ved Ny Munkegades skole, og det bør nævnes her, at frk. Lund i dyb anonymitet har

hjulpet adskillige elever på skolen. For frk. Lund var Ny Munkegade skole så absolut drengeskolen, og skoleloven af 1958, der sammen med ændringer i undervisningen medførte, at der kom piger på skolen, kunne derfor kun af hende betragtes som et tilbageskridt. Hun forsonede sig dog med udviklingen, og ved sin afgang i 1963 syntes hun

ligefrem, at pigerne var et oplivende moment i dagligdagen.

Den officielle nekrolog over trælastdirektør Kurt Hansen stod at læse i dagspressen umiddelbart efter hans død. Først nu bliver der lejlighed til i Munkeposten at mindes foreningsformanden for elevforeningen gennem en årrække, Kurt Hansen.

Kurt Hansen tog realeksamen i 1931. Vi, der gik i klasse med ham, mindes ham som en god kammerat, der med et godt resultat satte kræfter og vilje ind på at være blandt de bedste.

Da han vendte tilbage til Århus, var det, med den indstilling han havde til sin gamle skole, ganske naturligt for ham at tage aktivt del i elevforeningsarbejdet og også at være villig til at påtage sig formandshvervet.

Fra denne periode kender adskillige af foreningens medlemmer ham. Husker ham som den høje, ranke, myndige person, som ofte gav udtryk for sin glæde over at være gammel Munkegade-dreng og som viste sin vilje til at støtte og hjælpe sin gamle skole, og som hyggede sig i samværet med de gamle kammerater.

Vi er mange, der vil mindes ham.

no.

Ehrenreich-P. er død

Overlærer Poul Ehrenreich-Petersen døde 25. oktober 1972 efter nogle måneders forudgående sygdom.

Det var med stor sorg, kolleger og elever modtog meddelelsen om Ehrenreichs dødsfald. Ehrenreich var - indtil den alvorlige sygdom ramte ham - aktiv på skolen og lige så interesseret i undervisningen og børnenes velfærd, som han var det i de 36 år, han kom til at virke på Ny Munkegades skole.

Alle, der har haft Ehrenreich som lærer, ved, hvor pligtopfyldende han var. Han kunne måske undertiden virke lidt streng i sine krav, men eleverne forstod nok i al almindelighed, at Ehrenreich stillede krav, fordi han ønskede at give dem en god ballast af viden og færdigheder med ud i livet.

Også i fritiden tog han sig meget af eleverne. Kendt af mange er skolerejserne til Berchtesgaden, som fik deres særlige præg på grund af de venskabelige kontakter, Ehrenreich formåede at knytte med lærere på en stedlig skole.

Som kollega var Ehrenreich

højt værdsat. Han var god at samarbejde med i det daglige, og han var også en inspirerende deltager i vore selskabelige sammenkomster.

Fællesskab betød meget for ham. Det arbejdede han gennem sit eksempel for, og derfor kom han til at betyde meget for os, så meget, at det måtte blive et stort savn for os ikke mere at have ham iblandt os.

Erik Askel

MODERNE UNDERVISNINGSDSTYR - En tavle og et stykke kridt er ikke nok i den moderne undervisning på Ny Munkegades skole. Der er indkøbt en billed-båndoptager, der kan optage skole-TV udsendelserne. "Det er en stor fordel med et sådant apparat, for så kan vi bruge TV-udsendelserne, når det passer os", siger Leo Winkler, der her betjener apparatet. Der er indrettet en TV-stue i tilknytning til det nye bibliotek i inspektørens tidligere bolig.

Skoleliv før og nu

Når en af de nu gamle lærere er blevet bedt om at skrive om din skole før og nu, så var det med nogen betænkelighed, man sagde ja. Ikke på grund af manglende følelse og skyldighed over for den sikkert for de fleste dejlige gamle skole, ejheller manglende kendskab, når man går i sit 25. år på dette minderige sted, der stadig har præg af ærværdighed og pietet ved tanken om de tusinder af drenge fra de rigtigt gamle dage, og nu også hundreder af piger, der i disse

Vedbend-omslyngede snart 100 år gamle rammer har fået en skolegang til at starte livet på, hverken mere eller mindre. Det blev til midt i 50'erne helt fra skolens start i forrige århundrede en traditionsrig, for ikke at sige -bunden, sig langsomt udviklende, bevarende, målsøgende, effektiv, realistisk, til tilværelsen udenfor afstemt skole. Så den nævnte betænkelighed kommer frem ved tanken om den i hele sin ydre og indre virken og villen helt forandrede skole, og så al-

ligevel få den til at stå positiv, betydningsfuld og mindeværd for alle I nyere årgange, der for få år tilbage forlod Jeres skole og nu hører til elevforeningsflokkens af gamle elever..

Stadig har vi jo i foråret besøg af gamle årgange, jubilarer, 10 (sjældent), 25, 35 ja, sågar 50 års. Jo ældre, jo mere faldende sammen med alt det, der blev så levende genopfrisket ved det i hele byen genklang givende 100 års jubilæum i 1947. Og de gamle elever fra dengang har sikkert Nelle-

mann-Andersens fint og historisk-fagligt nøjsomt udarbejdede jubilæumshæfte i stadig erindring, måske endog opbevaret det. De har så for deres årgange et mindeblad at blade i, som kan knytte forbindelsen tilbage, meget længere end hukommelsen kan række. Og det var den Munkegades skole, til 1947, og stadig et lille tiår frem, som der gik gny af ud over by og land, ja, landegrænser, hvor mange af de gamle gutter sad i gode stillinger og sendte en taknemmelig tanke hjem til det kære drengeminde. Da var der tre rækker mellemskole, 1. mell. a,b,c, 2. mell. a,b,c, osv., og hvert år spjede man tre omend efter mellemskoleeksamen noget reducerede realklasser ud. Og mange døre stod åbne for de drenge, når skolen var slut.

Meget kan fortælles fra den daglige skolegang, grove løjer med kontant betaling uden blødsøden indblanding hjemmefra. (Tænk, det tog skolen sig også af!) Interessant puklen, men puklen både der og hjemme, trykke, dejlige, lærerige timer hos mange, f.eks. den elskelige, gamle Fille, nervetimer med musefælde-fornemmelsen hos Betty. ("Sukarno er en bandit. Jeg kan ikke lide hans

ansigt!") Gamle Schous mekanik-tysk-terp, der gav et formålspræget resultat. Og krigs- og efter krigstids lærer-team med nyere pædagogiske vinde og med logiske og relevante resultater: Thøger, Smed, Dethlefsen, Nordvig og et andet team igen i 50'erne, 60'erne og nu næsten alt nyt uden ben tilbage i "de gode gamle dage". Og der var de i dag helt latterlige, knokle-, stræk- bøj-, klask-, bang-, løb-, styrt-hestestaldsgymnastiktimer, ofte belagt med 60 drenge på en normal stues plads i vor tid. Og boldtimerne på Galgebakken nu alt de lærdes universitetsbygninger, men sikke timer med Schulle, Liljeroth, som sagde til den nyankomne, ivrige, faglæreruddannede fodboldfan: "Hvad Søren, mand! Generer du drengene i deres leg? Du skal bare fløjte af, når timen er ude!" Det kunne de sagtens sige, for

næsten alle drenge spillede fodbold dengang, mange dygtige gik direkte i AGF. (Åh, ja! De gyldne dage!) Og de drenge ledede slaget på Galgebakken. Og når de store skolekampe kom i september, havde Munkegade den position, vi nu som den lille, på store drenge talfattige skole altid mangler: 60-70 drenge fra de ældste klasser til et super-skolehold, der altid var med i slutspurten og ofte blev sejrherre.

Mange dejlige aktiviteter på begge sider af krigsårene var også for mange af drengene med til at sætte deres skole i relief, når de mindedes den senere som voksne. Det at være sammen om at stable noget fælles, værdifuldt, lødigt og karakterudviklende sammen efter skoletiden og ofte ofre væsentlige dele af deres

FORTSÆTTES
SIDE 11

FORTSAT FRA SIDE 5

og den højere borgerdrengeskoles 100 år. Det var skolens tidligere benævnelse.

Vi havde reception i Regina Teatret om formiddagen og skolefest i Århus Hallen om aftenen.

Vi havde Karl Stegger fra Århus Teater til at hjælpe os med revyen. Jeg husker, hvordan han - Karl Stegger - gik håndervridende og fortvivlet fra generalprøven. Han ventede alle tiders fiasko. Der var forestilling på Århus Teater om aftenen, så han kunne ikke være til stede. Lykkeligvis gik det anderledes. Ihukommende "dårlig generalprøve - god premiere". Vi kunne jo ikke skuffe de små 2500 mennesker, som havde fyldt Århus Hallen.

Så gik der et år, og vi tog mellemskoleeksamen. De tre klasser svandt ind til to realklasser. Så endnu et år - efter en lidt omtumlet tilværelse - realeksamen. Så måtte vore veje skilles. Vi gik hver til sit. Jeg har kun set en enkelt af de gamle gutter siden - meget vand er løbet i havet siden dengang, men vore tanker går ofte til den gamle røde bygning i Ny Munkegade, en ny generation kæmper sig frem under nyt udfordringer. Lærer-

korpsset er ganske udskiftet, men vi tror, at ånden lever - de nye traditioner

i en ny tid.

GOOD LUCK
en 25 års jubilar
Jack Emdal, Ikast

BIBLIOTEKET FLYTTET - Ny Munkegades skoles bibliotek er flyttet. Det har nu til huse i den tidligere dagligstue i skoleinspektørboligen. Det er et stort og venligt lokale, der er velegnet som bibliotek.

X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X

FORTSAT FRA SIDE 9

X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X

fritid for at dyrke sin mod andre rettet interesse og derved give skolen ry og ansigt, der har været en livssag for mange elever dengang. Tænk på skolens skiftende orkestre, på Ehrenreichs sangkor, de forskellige, især realistklubber, skolebladene, som der har været mange af, diskussionsklubber og fælles indsats for en lejrskole, som strækker sig helt tilbage til midt i 30'erne og har givet arbejde til elever og forældrekreds gennem årtier, indtil det nu for 10-15 år tilbage blev - og det kunne nok ikke være anderledes - så herligt kommunalt. Mange af initiativerne, af aktiviteterne kikkede og måtte prøves igen og igen, men de var med til at forme og bygge karakter og præg op hos den ungdom, der gik her.,

Og som sukket i indledningen siger: (Hvis du kan huske det?) Betænkkeligheden ved også at følge at kunne give et positivt, fair og formålspræget billede af din skole i dag. Ja, for mange af I yngre årgange har store, ydre forandringer, ofte lovbestemt og oppefra, givet jer skoletid sit præg: Pigerne kom til sidst i 50'erne, en omvæltning set udefra, en ganske almindelig normal foreteel-

se indefra, og Gud ske lov for den! Eleverne er blevet "normaliserede" i mere end én forstand. Omvæltningen i 1953 med at skolen ikke længere havde det kæmpeprivilegium at være ren eksamensskole (der stjal alle de gode elever fra 11 år fra de andre skoler), 4 tredobbelte mellem-skole- og realklasser, det, der faktisk gav skolen sit ry og ansigt i 2-3 generationer, skabte "Munkegadeånden", drengene med de privilegerede muligheder, håndværker- og handelsstandens børn, ikke specielt de riges, akademikernes, højere tjenestemænds. Så kom 58-loven med overbygningen delt i 2 retninger: 8-10 og eksamensklasserne.

Og mange dygtige og positive elever har vi sendt ud fra dem begge, modnere, mere selvstændige, realistisk indstillet overfor hele samfundet, og endnu selv fuldt motiveret for en forlænget skolegang i ikke-eksamensklasserne. En passende afgang så længe 9. skoleår ikke var lovpligtig som nu, selv om skolemyndighedernes statistik yndede at pointere, at 90 procent af eleverne i ikke-eksamensklasserne blev til 9. og nu også til 10. skoleår. Og der er vi så ved kernen af problemerne ved jeres skole af i dag: Alt for mange elever glider slø-

ve, apatiske, eller - for vi er jo aktive skabt, og det er en naturlig reaktion - forstyrrende, destruktive og især ganske uden motivation videre ud af institutionen, og får så et gok, når vindstødet fra det pulserende liv rammer dem. Og samfundet har sin del af skylden med sin opbygning gennem generationer af den herskende klasse: de med fast stilling, sikkerhed, eksamen. "So ein Ding möchte ich auch häppen" lød det i hjemmene i mange tiår. Som om man bli'r lykkeligere ved et job, man ikke har interesse og evner for. Fejlen er, at samfundet lønner håndens og åndens arbejder så uretfærdigt forskelligt.

Der er meget, meget mere at fortælle. Især har jeg snydt mig lidt fra sidste del: Den almindelige skole i dag, for jeres skole er hverken mere eller mindre end alle de andre 56 skoler i Storårhus i dag, snarere mindre, fordi den klemmes inde i det mere og mere hensygnende cityområde.

Sådan er det nu engang, så det gamle, stolte skolebillede er ved at miste forgyldningen. Måske vil nogle læsere fra jeres dejlige MUNKEPOSTEN få lyst til at fortælle mere om skolen - eller jeres gamle skole. Jeg har her forsøgt at lade et beskedent ekko klinge op.

Bedste hilsen fra
S I R J A M E S

Svær start

Der måtte en kampafstemning til i Århus byråd, før det blev besluttet at opføre Ny Munkegades skole på "kommunens grund udenfor Munkeport ved Steinbrenners Teglværk". Der var i høj grad tale om en politisk spørgsmål, og Munkegades skole blev årsag til megen kommunalpolitisk debat eller nærdemokrati i 1887's Århus.

Skolevæsenet var helt anderledes opbygget i datidens Århus.

Der fandtes både byskoler (friskoler) og betalingskoler. Der var fra 1862 bygget tre byskoler i Århus, nemlig Paradisgades skole, Valdemarsgades skole og Frederiks Alles skole - den senere Brobjergskolen. Betalingskolerne havde derimod stadig til huse under usle forhold i Vestergade. Pigerne havde det værst. Drengene blev undervist i baghuset, og pigerne holdt til i forhuset.

Konsul J. M. Mørk, der var formand for skoleudvalget,

forelagde den 8. september 1887 på et byrådsmøde en plan over en ny borgerdrengekole på "kommunens grund udenfor Munkeport ved Steinbrenners Teglværk". Den skulle have plads til 300 elever og koste 123.500 kr. Det var så meningen, at drengene skulle bort fra Vestergade. Pigerne skulle rykke ind i baghuset, og forhuset skulle sælges. Konsul Mørk bad byrådet vise skoleudvalget den ære efter mødet "at se på den røverrede, der kaldes borgerpigeskole".

Skoleudvalgets plan mødte modstand fra to sider. Der var dels de højstbeskattede, der mente, at kommunen kun havde en forpligtelse overfor friskolerne eller byskolerne. De ønskede ikke at stemme for en skole med en videregående undervisning. Det unge Socialdemokrati og Venstre, der begge ikke var repræsenteret i byrådet, var også modstandere af pla-

nen, men ud fra helt andre kriterier.

Det kom til udtryk på et møde i Håndværkerforeningen den 25. oktober 1887. Bag mødet stod venner af planen om en skole i Ny Munkegade.

Først orienterede konsul Mørk om skolevæsenets udvikling i Århus. Han sagde, at for 50 år siden, var det i en elendig forfatning. Der var ringe borgerskoler med halvdagsundervisning og med friskolerne var det endnu værre. Rotterne åd ugenert børnenes mad.

På mødet i Håndværkerforeningen foreslog skolebestyrer Fenger, der selv var medlem af byrådet, at man indrettede en skole, der skulle være en fortsættelsesskole for alle skolevæsenets dygtige børn, hvad enten de var fattige eller rige. Den tanke bakkede redaktøren af "Demokraten" Harald Jensen op. Han stillede et forslag til resolution, der lød:

"Forsamlingen opfordrer Aarhus Byraad til at vedtage Opførelsen af en ny Borgerskole på den Plads, det finder bedst egnet dertil, men den andrager tillige Byraadet om at arbejde hen til, at den ny Skole kommer til at virke som en Fortsættelsesskole for dygtige Børn fra Byens øvrige Skoler, saaledes at den optager dem fra 12 Aars Alderen. Forsamlingen retter denne opfordring til det højtærede Byraad, fordi den har den Opfattelse, at Undervisningen bør være fælles og lige tilgængelig for Børn af alle Stænder. Som følge heraf anser Forsamlingen det for heldigst, at Kommunens tilskud til den ny Skoles Drift maa blive ydet i Form af hele og halve Fripladser til ubemidlede for derved at gøre det muligt for fattige og dygtige Børn at få en fylligere Uddannelse, end der gives på Byskolen."

Denne resolution havde mere karakter af et skolepolitisk handlingsprogram.

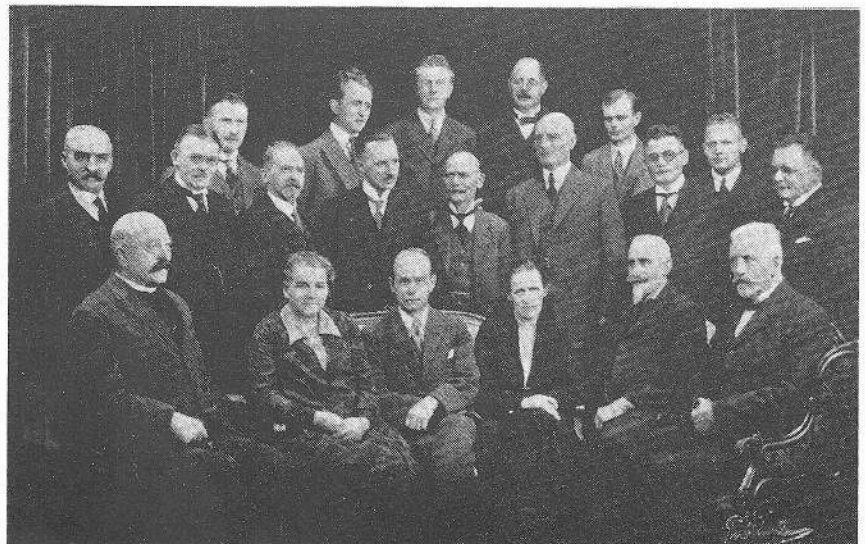
Resultatet blev dog, at byrådet afgjorde sagen den 3. november 1887. Med 11 stemmer mod 6 vedtog man at bygge Ny Munkegades skole.

Personalet ved Borgerskolen i Ny Munkegade 1892-93.

Overlærer Kn. Christensen. Lassen. E. Rasmussen. H. C. Holm. H. C. Christensen. E. Koch.
N. O. Sørensen. Skolebetj. Jespersen. Fru Jespersen. H. Müller. Th. Horn. S. Pedersen.
Chr. Olsen. M. Bertelsen.

Personalet ved Borgerskolen i Ny Munkegade 1929.

N. G. Larsen. V. Hørslev Nielsen. V. S. Knudsen. A. Thruø Møller. J. C. Filskov Christensen. Vikar.
Skolebetj. Andersen. I. G. Haadigaard. N. Gaide. H. Kiergaard. C. M. Olsen. R. Lumby Rasmussen. V. Holst. O. L. Arndal.
Overlærer K. P. Kristensen. P. Leth Pedersen. N. Ribergaard. B. Lund. H. L. Andersen. H. C. Holm.

Besøg på J-P.

Bestyrelsen for elevforeningen på Ny Munkegades skole går nye veje. I forsøget på at bryde med traditionerne, er der i forbindelse med generalforsamlingen den 19. juni på Hotel Mercur i Viby arrangeret et interessant besøg på den store bladvirksomhed "Morgenavisen Jyllands-Posten".

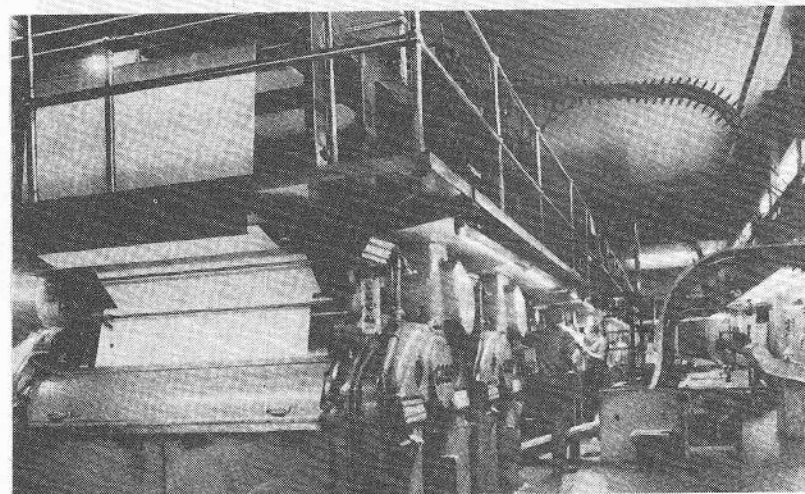
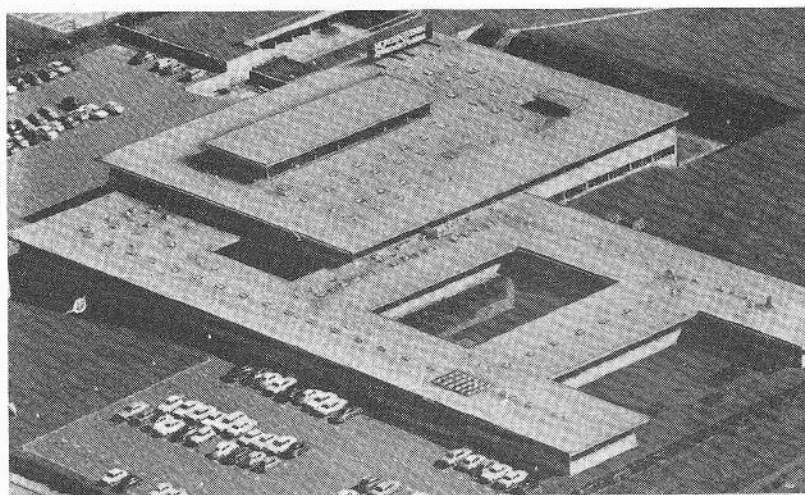
Besøget starter kl. 19,30. Medlemmerne vil blive vist rundt i bladbygningen, der for ikke længe siden gennemgik en større udvidelse.

Der er mulighed for at se, hvordan en avis bliver til, idet besøget finder sted i produktionstiden.

"Morgenavisen Jyllands-Posten" har ofte besøg, og der er derfor overalt i bladhuset lavet gange, så de besøgende har mulighed for at overskue produktionen.

Efter besøget på Ravnsbjergbakken, der ventes at vare et par timer, kører medlemmerne ned på hotel Mercur til spising og generalforsamling.

Det er let at komme ud på "Morgenavisen Jyllands-Posten". De gule busser kører derud.

Øverst ses "Morgenavisen Jyllands-Posten"s store bladbygning i Viby. Den blev i fjor udvidet. Nederst ses den store rotationspresse i drift.

Skolenævnet

Byrådets repræsentant i skolenævnet ved Ny Munkegades skole i fire år indtil skolenævnsvalet for kort tid siden, fru Ebba Dupont Nielsen, blev forud for valget interviewet til "Demokraten". Her gav hun udtryk for sit syn på skolenævnarbejdet generelt.

- Jeg er af den årgang, hvor forældrene ikke blandede sig meget i børnenes skolegang, sagde hun til bladet. Når først forældrene havde anbragt børnene i skolen, mente de, det var skolens opgave at sørge for resten.

- Men skolen har ændret sig, og børnene kan selv bestemme en mængde ting. Det er blevet sværere at være lærer, og det er nødvendigt, at lærer og forældre har en fælles holdning til barnet. Derfor er det så vigtigt at få forældrene med i arbejdet.

- Men mange forældre vil gerne tilbage for at komme på skolen. Der sidder nok en vis respekt for læreren fra deres egen skoletid. De har måske selv lidt nederlag i skolen og har et højtideligt og stift forhold til lærerne.

- Giver det en skæv fordeling i skolenævnet?

- Det er nok de forældre, der er vant til at formulere sig og begå sig, der viser sig til møderne. Det er klart, at når der kun kommer 25 til opstillingsmødet, så kan de ikke være repræsentative for alle skolens forældre.

- Hvad er det for ting, man beskæftiger sig med på skolenævnmøderne?

- Man skal udtale sig om læreransættelser, man får en masse bøger til gennemsyn, får forelagt forsømslister for at kunne gribe ind, hvis et barn ikke passer sin skolegang. Skolenævnet udarbejder ordensregler, og netop for tiden er der mange skolenævn, der får forelagt forslag om, at de ældste elever får udgangstilladelse fra skolen i det store frikvarter.

Skolenævnets beføjelser er blevet udvidet. Man har i et vist omfang fået rammebeløb at administrere. Der er en hel række ting, skolenævnet kan sætte i gang.

Skolegården kan forbedres med legeredskaber, man kan lave forskellige arrangementer for at søge at forbedre forældresamarbejdet.

- Der var en del utilfredshed med beslutningen

om skolebespisningen. Har skolenævnene tilstrækkelig indflydelse?

- Skolenævnene har udtaleret. Skolebespisningen blev stemt igennem i byrådet. Jeg synes, det er godt, at alle får gratis skolemad. Der er trods alt mange børn, der kommer af sted uden madpakke. Utilfredsheden med ordningen er nok størst ude omkring Århus. Der er nok mere nød i det indre Århus.

- Burde lærere og elever ikke have stemmeret i nævnet?

- Jeg synes godt, de kunne have stemmeret til visse ting. Eleverne kommer i reglen med nogle fornuftige synspunkter. Jeg vil ikke være betænkelig ved at give dem mere indflydelse.

- Lærerne burde jo have indflydelse på deres arbejdsplads?

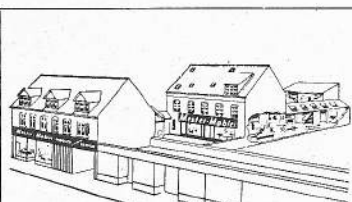
- De har nu en del indflydelse. De er med i oplægget til dagsordenen, og de fleste sager har en påtegning fra lærerrådet. Det er jo ofte lærerne og inspektøren, der har ordnet en sag, mens de øvrige medlemmer af nævnet bare bliver orienteret.

.ih.

**MAJA
GAMMELGAARD'S
BOGHANDEL**

Nr. Alle 33
Telefon 12 17 37
Århus C

Kongelig Hofleverandør
BRUUN & SØRENSEN A/S
Ingeniørfirma

Mester-Møbler
NY MUNKEGADE 4 TLF. 13 28 88

TEKTRA A/S

Ingeniør & handelsfirma
Intern transport og lagerindretning
●
Gunnar Clausensvej 14. Viby J.
Telf. 148822

**BRD.
KOFOED**

STENHUGGERI . ÅRHUS C

Stempler og skilte
til ethvert formål
Tlf. 13 58 31

LEVERANDØR TIL DET KGL. DANSKE HOF
CERES BRYGGERIERNE A/S